

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT C. O. LENZ
FREMSAT DEN 9. FEBRUAR 1984¹

Høje Domstol.

A — Bundesfinanzhofs VII. afdeling har i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt Domstolen et spørgsmål vedrørende tarifieringen af en vare, der beskrives som følger: Der er tale om et fladt produkt bestående af 0,9 mm tykke monofilamenter af PVC, som er lagt i løkker direkte fra spindemundstykket og fastgjort til hinanden ved dispersion under opvarmning. Varen, som sagsøgeren i hovedsagen, firma 3M Deutschland GmbH, har beskrevet som »smudsbeskyttende måtte«, skal indføres fra USA i bredder på 90 cm og 120 cm og i en længde på 610 cm og anvendes som gulvbelægning.

I en efter anmodning afgivet bindende tarifieringsudtalelse af 7. april 1982 henførte Oberfinanzdirektion Frankfurt am Main varen under den fælles toldtarifs pos. 58.02 A II b »som andre gulvtæpper end knyttede, ikke af kokosfibre eller tuftede, ikke-vævede, af kemo-fibre«, der er undergivet en bunden toldsats på 14,5 %. Sagsøgeren påklagede afgørelsen med anmodning om, at produktet som en vare af fiberduk blev henført under pos. 59.03, for hvilken der gælder en bunden toldsats på 9,5 %.

I en afgørelse af 19. august 1982, hvorved anmodningen blev afslået, anførte Oberfinanzdirektion i det væsentlige, at en vare af fiberduk vel i princippet falder uden for den fælles toldta-

rifs kapitel 58, men at dette dog ikke gælder, såfremt der er tale om et gulvtæppe eller en lignende vare, som i henhold til den mere specificerede bestemmelse 2 til kapitel 58 i princippet forbliver under kapitel 58. Oberfinanzdirektion anførte herved, at den »smudsbeskyttende måtte« imidlertid i henhold til handelssædvane samt i medfør af de Forklarende Bemærkninger til TSR-nomenklaturen, pos. 58,02 opfyldte kravene til »gulvtæpper«, jfr. bestemmelse 2 til kapitel 58 samt pos. 58.02.

Sagsøgeren indbragte denne afgørelse for Bundesfinanzhof og påstod herunder på ny den omtvistede vare tariferet under pos. 59.03, idet sagsøgeren i det væsentlige gjorde gældende, at det fremgår af bestemmelse 2 til kapitel 58 samt af indholdet af dette kapitel, såvel som af de forklarende bemærkninger til pos. 58.02, at derved fastlæggelsen af begrebet »gulvtæppe« ikke, som for en gulvbelægnings vedkommende, alene skal lægges vægt på varens formål, men også på dens fabrikationsmåde og beskaffenhed.

Bundesfinanzhofs VII. afdeling, der var af den opfattelse, at besvarelsen af det stillede spørgsmål angående den rigtige fortolkning af den fælles toldtarif afhænger af en afklaring af det indbyrdes forhold mellem bestemmelse 1 og bestemmelse 2 til kapitel 58 og efter omstændighederne af fortolkningen af bestemmelse 2 til det nævnte kapitel, bestemte derfor ved kendelse af 21. april 1983, at der skulle forelægges Domstolen

1 — Oversat fra tysk.

det præjudicielle spørgsmål, om en vare af den i indledningen beskrevne art skal henføres til den fælles toldtarifs pos. 58.02 eller til pos. 59.03.

B — Min stilling hertil er følgende:

1. Den nationale ret og parterne i hovedsagen samt Kommissionen, der har taget stilling til det præjudicielle spørgsmål, går samstemmende ud fra, at den omtvistede artikel *efter sin fabriktionsmåde og beskaffenhed* må anses som en vare, der henhører under pos. 59.03 »*fiberdyg samt varer deraf . . .*«. Det fremgår for så vidt udtrykkeligt af afgrænsningsbestemmelsen i bestemmelse 1 til kapitel 58, at bortset fra de der konkret anførte artikler henhører de øvrige varer i kapitel 59 ikke under kapitel 58.

Imidlertid er det muligt at nå til et andet resultat under hensyn til det formål, som den omhandlede vare — ubestridt — er bestemt til. Eftersom pos. 58.02, der i så fald muligvis finder anvendelse, efter sin ordlyd imidlertid kun omfatter andre end knyttede »*gulvtæpper*« må der tages stilling til, om tarifieringen i henhold til bestemmelse 2 til kapitel 58 skal ske under den nævnte toldposition. Den anførte betemmelse lyder således:

»Som gulvtæpper (herunder gulvløbere og måtter), pos. 58.01 og 58.02, betragtes også *lignende varer, der har de for gulvtæpper særlige karakteristika, selv om de ikke er bestemt til at anbringes på gulvet*. De nævnte positioner omfatter ikke filtæpper (kap. 59)«.

Efter den nationale rets opfattelse kan denne bestemmelse enten forstås således, at den kun omfatter sådanne gulvtæppe-lignende varer, der ikke skal anvendes som gulvtæpper, men til andre formål, f.eks. som vægbeklædning, eller også således, at den som »*lex specialis*« i forhold til bestemmelse 1 omfatter *alle* gulvtæppe-lignende varer, selv om varerne i henhold til den sidstnævnte betemmelse i princippet skulle henføres under kapitel 59.

2. Som med rette anført at Kommissionen taler det imidlertid allerede som udgangspunkt imod at betragte den omhandlede bestemmelse som en »*lex specialis*« at der ikke i bestemmelsens ordlyd findes nogen støtte for, at betemmelsen på en eller anden måde skal sættes i modsætning til bestemmelse 1 og begrænse denne. Derudover fremgår det allerede af en nærmere *grammatisk fortolkning af bestemmelsen* på grundlag af samtlige fællesskabssprog — uanset at de enkelte sprogudgaver er ikke fuldt sammenfaldende — at under alle omstændigheder skal kun sådanne gulvtæppe-lignende varer være omfattet af positionen, som — selv om de er bestemt til andre formål — har de *for gulvtæpper særlige karakteristika*. Muligheden for, at disse gulvtæppe-lignende varer kan være bestemt til en anden anvendelse, kommer i denne forbindelse navnlig til udtryk i bestemmelsens danske, franske og nederlandske version, hvoraf det fremgår, at der forudsættes at være tale om en vare, der ikke er bestemt til at anbringes på gulvet. Det fremgår allerede klart af de nævnte versioner, at det er formålet med bestemmelsen, at varer, der har de særlige karakteristika for gulvtæpper, jfr. pos. 58.01 og 58.02, tariferes under disse positioner, selv om de ikke anvendes som gulvbelægning. Det følger modsætningsvis heraf, at bestemmelsen efter sit materielle anvendelsesområde ikke omfatter sådanne produkter, der nok er bestemt

til at anvendes som gulvbelægning, men ikke har de for gulvtæpper særlige karakteristika. Det afgørende er herefter, om den omhandlede vare har disse *karakteristika*.

3. Som med rette anført af alle de i sagen implicerede indeholder den fælles toldtarif imidlertid *ingen beskrivelse af disse karakteristika*. Kun de Forklarende Bemærkninger til TSR-nomenklaturen ad pos. 58.02 indeholder en bemærkning herom, ifølge hvilken varer, der som gulvtæpper omfattes af denne position, »er tilstrækkelig tykke, stive og stærke til at blive anvendt som gulvbelægning«. På grundlag af disse karakteristika måtte man imidlertid anse den omtvistede vare for et tæppe under pos. 58.02.

Den nationale ret har imidlertid med rette anført, at denne bemærkning ikke udelukker, at også andre karakteristika kan have betydning ved afgørelsen af, om et produkt må anses for at ligne et gulvtæppe. Endvidere har retten anført, at dersom man med sagsøgeren i hovedsagen antager, at disse karakteristika er udtømmende, opstår der spørgsmål om, hvorvidt de anførte bemærkninger er i overensstemmelse med kapitel 58's bestemmelse 2, der er en retsregel og dermed har forrang for bemærkningerne.

a) Ved besvarelsen af spørgsmålet om, hvad der er de særlige karakteristika ved et gulvtæppe eller en vare, der ligner et gulvtæppe, må man efter min mening allerede tage hensyn til den almindelige *sprogbrug* samt til *handelssædvane*. Som

det fremgår at pos. 58.01 og pos. 58.02 underopdeles begrebet »gulvtæppe« i de enkelte sprogversioner i flere begreber. Helt generelt kan det imidlertid fastslås — som også anført af sagsøgeren i hovedsagen — at i henhold til sprogbrug og handelssædvane adskiller begrebet »gulvtæppe« sig fra begrebet »gulvbelægning« derved, at *fabrikationsmåden og beskaffenheden* for gulvtæppers vedkommende også har betydning ved siden af formålet.

b) At et gulvtæppe, der henhører under pos. 58.01 og 58.02, er kendetegnet ved flere karakteristika end dem, der anføres i de nævnte bemærkninger, fremgår ganske klart af *den systematiske inddeling af varerne* under disse toldpositioner. Under pos. 58.01 falder »gulvtæpper (herunder gulvløbere og måtter), også knyttede...« mens pos. 58.02 omfatter »andre gulvtæpper (herunder gulvløbere og måtter)...«. Sidstnævnte position er følgelig underopdelt i underpos. 58.02 A »gulvtæpper« og 58.02 B »kelim- og sumaktæpper og lignende tæpper«. Underpos. 58.02 A opdeles atter i underpos. I »Varer af kokosfibre« og II »Andre varer«. Underpos. 58.02 A II »Andre varer« falder atter i a) »Tuftede« og b) »I andre tilfælde«. Alle de varer, der udtrykkeligt nævnes under de to positioner, har således, som det i øvrigt også fremgår af Toldsamarbejdsrådets forklarende bemærkninger, i forhold til *andre gulvbelægnings* for så vidt angår deres fremstillingsteknik i det mindste et fælles karaktergivende træk, nemlig at der er tale om stoffer, der fremstilles ved hjælp af knytte-, væve, binde-, eller strikketeknikker eller i det mindste skal give udseende heraf. Derimod er *fiberdug*, således som det fremgår af Toldsamarbejdsrådets forklarende bemærkninger til pos. 59.03, karakteriseret ved, at der ved kartning eller på anden måde dannes en plade bestående af et

eller flere lag tekstilfibre, der kan ligge parallelt, krydse hinanden eller ligge uregelmæssigt. Fibrene sammenbindes herefter ved hjælp af et *bindemiddel eller ved selvklæbning*, altså enten kemisk eller under opvarmning. Det ville herefter være i strid med den systematiske opbygning at henføre gulvbelægninger af et materiale, der efter sin fremstillingsteknik er principielt forskelligt fra de under pos. 58.01 og 58.02 anførte varer, under underpos. 58.02 A II b »I andre tilfælde«. Dette gælder så meget desto mere, fordi den efterfølgende underpos. 58.02 B omhandler andre håndvævede gulvtæpper.

stående af tekstilunderlag med anden belægning end linoleumsmasse, også i tilskårne stykker«, at *ikke enhver gulvbelægning* uanset dens beskaffenhed skal tariferes som *gulvtæppe* under pos. 58.01 og 58.02.

5. Den fortolkning, hvorefter bestemmelse 2 til kapitel 58 kun omfatter sådanne varer, der har de for gulvtæpper særlige karakteristika, har endelig også støtte i bestemmelsens *tilblivelseshistorie*. *Oprindeligt* lød første punktum således:

c) De under pos. 58.01 og 58.02 nævnte varer adskiller sig derudover i forhold til produkterne under kapitel 59 ved det yderligere fælles karaktertræk, at de i tillæg til deres formål i øvrigt i større eller mindre grad har en dekorativ funktion. Kapitel 58 omfatter, som det fremgår af kapiteloverskriften »gulvtæpper og tapisserier; fløjls-, plyds- og chenillestoffer; bånd; possement; tyl; knyttede netstoffer, blonder og kniplinger; broderier«. Under kapitel 59 hører »vat og filt, sejl garn, reb og tovværk samt varer deraf; imprægnerede og overtrukne tekstilstoffer; tekstilvarer til teknisk brug og anden særlig anvendelse«. Ingen af parterne har imidlertid hævdet, at den under sagen omhandlede gulvbelægning ud over den påtænkte anvendelse som smudsbeskyttende måtte tillige skal bruges som »udsmykning«.

»Bordduge, der er vævet på samme måde som gulvtæpper, henhører under pos. 58.01, henholdsvis pos. 58.02«.

I henhold til denne bestemmelse blev alene *bordduge*, der var *vævet* på samme måde som gulvtæpper, sidestillet med gulvtæpper. Eftersom det midlertidige nomenklaturudvalg for toldtariffen fandt denne sidestilling for snæver, anbefalede udvalget i forslag af 31. oktober 1973 (Dok. (53), s. 1753 f), at man erstattede denne formulering med den nugældende bestemmelse. Som det fremgår af motiverne, var formålet med denne *ændring* for det førte at ligestillingen »*udvides* til lignende tæpper, der ikke kun anvendes som gulvbelægning«, og for det andet at erstatte *kriteriet væveteknik* med et andet, »der indeholder de karakteristiske træk for gulvtæpper«. For at afgrænse sådanne produkter fra egentligt dækketøj eller tekstiler til boligindretning, blev gulvtæppers karakteristika beskrevet ved hjælp af kriterierne »stivhed, tykkelse og styrke osv.«, som senere åbenbart blev optaget i Toldsamarbejdsrådets forklarende bemærkninger. Det fremgår imid-

4. I øvrigt viser navnlig det forhold, at der findes en pos. 59.10, som omfatter varerne »*linoleum* med tekstilunderlag til enhver anvendelse, også i tilskårne stykker; gulvbelægningsmateriale be-

lertid særlig klart af denne tilblivelses-historie, at de anførte kriterier, som bruges til at definere et gulvtæppe, ikke er udtømmende, men at der herudover yderligere må kræves en bestemt fremstillingsteknik.

6. Et yderligere argument fremgår dernæst af kapitel 58, bestemmelse 2, andet punktum, hvorefter *filtæpper* henhører under kapitel 59. Heraf fremgår ligeledes, at der i forbindelse med spørgsmålet om tarifieringen af en vare som »gulvtæppe« under pos. 58.01 og 58.02 i *mindre grad* skal lægges vægt på varens mulige formål, men derimod *sarere* på et produkts *beskaffenhed* og *fabrikationsmåde*.

7. Efter hvad undersøgelsen indtil nu har frembragt, må det antages, at den omtvistede vare ud fra disse kriterier må betragtes som en vare af fiberdug henhørende under pos. 59.03. Jeg kan heller ikke se nogen fornuftig grund til via en *modsetningslutning* at anvende en anden bestemmelse på gulvbelægning af fiberdug, der for så vidt angår fabriktionsmåde og beskaffenhed har flere træk tilfælles med filtæpper end med varerne under pos. 58.01 og 58.02. Når gulvbelægninger af fiberdug ikke nævnes udtrykkeligt i det pågældende punktum ved siden af filtæpper, så må forklaringen — som Kommissionen overbevisende har anført — ligeledes være at finde i bestemmelsens tilblivelseshistorie. Med vedtagelsen af protokollen af 1. juli 1955 om ændring af »Konvention om Nomenklatur til Klassifikation af Varer i Toldtariffer«, undertegnet i Bruxelles

den 15. december 1950, hvorved den nævnte omformulering af første punktum i bestemmelse 2 til kapitel 58 fandt sted, indførtes for første gang pos. 59.03 som gældende for varer af fiberdug. Efter det af Kommissionen oplyste var disse varer op til det nævnte tidspunkt ikke særlig udbredte og blev formentlig sidestillet med varer af filt.

8. Det kunne over for den her fremsatte retsopfattelse anføres, at toldmyndighederne i ni medlemsstater på forespørgsel har udtalt sig for, at den omtvistede vare tarifieres under pos. 58.02 (»andre gulvtæpper«). Det må imidlertid antages, at denne praksis kan forklares med dels, at de særlige karakteristika for gulvtæpper, som anføres i Toldsamarbejdsrådets forklarende bemærkninger til pos. 58.02, ikke er udtømmende, dels at det udtrykkeligt anføres i de forklarende bemærkninger til pos. 59.03, at »gulvtæpper (pos. 58.02)« ikke omfattes af pos. 59.03. Af praktiske grunde samt med henblik på en ensartet anvendelse af toldtariffen lægger toldmyndighederne imidlertid vægt på at følge bemærkningerne fra det kompetente nomenklaturudvalg.

Forklaringen på, at den nuværende bemærkning blev vedtaget, er, at nomenklaturudvalget under Toldsamarbejdsrådet på sit 39. møde i oktober 1977 med toldtariffens anvendelse i praksis for øje — men uden at gå ind på den beskrevne retlige problemstilling — ved en flertalsafgørelse udtalte sig til fordel for, at en vare betegnet som »Nomad Cushion«, som svarede til den under nærværende sag omhandlede artikel,

skulle tariferes under pos. 58.02. Nomenklaturudvalget har endelig i sit 40. møde i maj 1978 vedtaget den nævnte bemærkning til pos. 59.03, ifølge hvilken gulvtæpper under pos. 58.02 ikke omfattes af pos. 59.03. Denne bemærkning er kun af vejledende betydning.

Den strider mod bestemmelse 1 til kapitel 58, der er en retsregel. Bestemmelse 2 finder ikke anvendelse ved tarifieringen af den smudsbeskyttende måtte. Det står derfor fast, at den under sagen omhandlede vare i henhold til bestemmelse 1 skal tariferes under pos. 59.03.

C — Afslutningsvis foreslår jeg derfor, at det af Bundesfinanzhofs VII. afdeling forelagte spørgsmål besvares således, at den under sagen omhandlede vare skal tariferes under pos. 59.03 i den fælles toldtarif.